

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. spalio 31 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Sigitos Gurevičiaus (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas), Alvydo Pikelio ir Tomo Šeškausko, sekretoriaujant Eglei Berželionytei, nedalyvaujant Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėjai Rasai Augustei, teismo posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjos Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėjos Rasos Augustės skundą dėl Teisėjų garbės teismo 2017 m. liepos 3 d. sprendimo Nr. 21P-4 peržiūrėjimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

1. Teisėjų etikos ir drausmės komisija (toliau – ir Komisija) 2017 m. balandžio 14 d. sprendimu Nr. 18P-4 (toliau – ir Sprendimas) Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėjai R. Augustei Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu iškėlė drausmės bylą už Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padomumo ir pavyzdingumo principų pažeidimą.
2. Drausmės byla teisėjai buvo iškelta pagal Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos 2017 m. kovo 6 d. teikimą.
3. Klaipėdos miesto savivaldybės administracija kreipėsi į Nacionalinę teismų administraciją, prašydama įvertinti, ar Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėja R. Augustė nenusižengė Teisėjų etikos kodekso principams ir nepažeidė teisėjų etikai keliamų reikalavimų, nes nemokėjo vietinės rinkliavos mokesčio už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą Klaipėdos mieste. Nacionalinė teismų administracija persiuntė teikimą pagal kompetenciją nagrinėti Teisėjų etikos ir drausmės komisijai.
4. Klaipėdos miesto savivaldybės administracija teikime nurodė, kad ginčas tarp teisėjos ir Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos vyksta jau nuo 2011 metų, jį bandyta išspręsti bylinėjantis Klaipėdos apygardos administraciniame teisme ir Lietuvos vyriausiajame administraciniame teisme: 2011 m. teisėja R. Augustė prašė Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos atleisti ją nuo vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą

Klaipėdos mieste už 2010 m., o vėliau, sulaukusi neigiamo sprendimo, apskundė jį Klaipėdos apygardos administraciniam teismui. Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2011 m. spalio 28 d. sprendimu pareiškėjos skundą atmetė kaip nepagrįstą. Šį sprendimą R. Augustė apskundė Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2012 m. gegužės 3 d. nutartimi pareiškėjos apeliacinį skundą tenkino iš dalies, 2011 m. spalio 28 d. sprendimą panaikino ir bylą perdavė pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo. Bylą pakartotinai išnagrinėjęs Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2012 m. birželio 15 d. sprendimu tenkino R. Augustės skundą ir panaikino Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos sprendimą. 2012 m. rugpjūčio 27 d. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Miesto ūkio departamento direktoriaus sprendimu vėl buvo atmestas R. Augustės prašymas dėl nulinės metinės vietinės rinkliavos taikymo. Šį sprendimą teisėja vėl prašė panaikinti Klaipėdos apygardos administracinio teismo, šis teismas 2013 m. balandžio 9 d. sprendimu jos skundą tenkino iš dalies, o kitą bylos dalį nutraukė, tačiau Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, 2014 m. sausio 6 d. išnagrinėjusi Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos apeliacinį skundą, jį tenkino iš dalies ir Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. balandžio 9 d. sprendimą panaikino, t. y. paliko galioti 2012 m. rugpjūčio 27 d. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Miesto ūkio departamento direktoriaus sprendimą, kuriuo teisėja neatleista nuo vietinės rinkliavos mokėjimo už 2010 m.

5. Klaipėdos miesto savivaldybės administracija teikime nurodė, kad nors Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo sprendimas buvo galutinis ir neskundžiamas, R. Augustė ir toliau nemokėjo nustatyto mokesčio už 2010 m. Teikime pažymima, kad, R. Augustei netvarkingai mokant įmokas, susidarė 30,46 Eur rinkliavos skola, todėl Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras, būdamas sistemos administratorius ir atsakingas už rinkliavos surinkimą, 2016 m. gruodžio mėn. kreipėsi į Klaipėdos apygardos administracinį teismą dėl minėtos skolos priteisimo. R. Augustė atsiliepime teismui nurodė, kad nesutiko su pareikštu reikalavimu dėl skolos, nes manė, kad yra skolinga tik už 2010 metus, tačiau yra pasibaigęs priverstinio išieškojimo senaties terminas. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos nuomone, toks R. Augustės vengimas mokėti mokesčius, siekiant prisidengti priverstinio išieškojimo senaties terminu, nesuderinamas su teisėjo priesaika bei teisėjo elgesio (sąžiningumo ir pavyzdingumo) principais.
6. Klaipėdos miesto savivaldybės administracija Komisijos prašė įvertinti, ar Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėja R. Augustė nenusižengė Teisėjų etikos kodekso principams ir nepažeidė teisėjų etikai keliamų reikalavimų, taip pat ar administracinių teismų teisėjai, toleruodami teisėjos elgesį ir nepranešdami apie jį Komisijai, nepažeidė Teisėjų etikos kodekso reikalavimų.
7. Teisėjų etikos ir drausmės komisija 2017 m. balandžio 14 d. sprendime Nr. 18P-4 iškelti drausmės bylą Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėjai R. Augustei padarė išvadą, kad teisėja iš esmės dėl mažareikšmio ginčo beveik šešerius metus yra įsitraukusi į teisminius procesus ir toks teisėjos elgesys gali sudaryti pagrindą kitiems asmenims manyti, kad ji naudojasi savo pareigomis ir tokiu būdu daro neleistiną poveikį bylą nagrinėjančiam teismui ar kitiems asmenims. Komisija konstatavo, kad Teisėjų etikos kodekso reikalavimus pažeidžiantis teisėjos elgesys pasireiškė ne teisėjai vykdant konkrečias teisėjo pareigas, bet laisvu nuo tiesioginių funkcijų vykdymo metu, t. y. ne darbo metu.
8. Komisija sprendime taip pat nurodė, kad teisėjos elgesys rodo jos ambicingumą ir kategoriškumą, o ne norą pasiekti susitarimą ar kompromisą, geranoriškai išspręsti konfliktą, ir tai gali formuoti nepalankią nuomonę apie teisingumo vykdymą, sudaryti įspūdį, kad teisėja galimai naudojasi savo įtaka ir statusu, siekdama išvengti mokesčių, taip pat gali kelti visuomenei abejonių, ar teisėja nepiktnaudžiauja teisminių institucijų laiku ir sąnaudomis asmeniniams principams įgyvendinti. Tokiais savo veiksmais Klaipėdos miesto apylinkės

teismo teisėja R. Augustė pažeidė Teisėjų etikos kodekso 12 straipsnio 1 ir 4 punktuose įtvirtintą sąžiningumo ir nesavanaudiškumo principą, reiškiantį teisėjo pareigą elgtis taip, kad šeimos, visuomeniniai, socialiniai ir kitokie santykiai nekenktų teisėjo tiesioginių pareigų atlikimui; nesiekti naudoti sau, savo šeimai, artimiesiems ar draugams, naudojantis savo tarnybine padėtimi; Teisėjų etikos kodekso 13 straipsnio 1, 3 ir 7 punktuose įtvirtintą padorumo principą, įpareigojantį teisėją būti nepriekaištingos reputacijos ir ją saugoti, darbinėje ir kitoje viešojoje veikloje bei privačiame gyvenime elgtis sąžiningai, korektiškai, mandagiai, garbingai, kitaip savo elgesiu nežeminti teisėjo ir teismų vardo; Teisėjų etikos kodekso 14 straipsnio 1, 2 ir 11 punktuose įtvirtintą pavyzdingumo principą, įpareigojantį teisėją profesinėje veikloje ir privačiame gyvenime savo elgesiu, kalba, drausme, išvaizda rodyti pavyzdį, laikantis visuotinai pripažintų moralės normų ir etikos reikalavimų nežeminti teisėjo vardo, saugoti savo profesijos garbę ir prestižą bei privatų gyvenimą tvarkyti taip, kad nenukentėtų teismų interesai ir teisėjo reputacija.

9. Teisėjos elgesys buvo įvertintas kaip pažeidžiantis Teisėjų etikos kodekso reikalavimus (Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 2 punktą) bei sudarantis pagrindą Klaipėdos apylinkės teismo teisėjai R. Augustei iškelti drausmės bylą.
10. Drausmės byloje surinkti duomenys ir Lietuvos teismų informacinės sistemos LITEKO informacija patvirtino, kad ginčas dėl vietinės rinkliavos mokesčio už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą mokėjimo tarp teisėjos ir Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos vyksta jau nuo 2011 metų. 2011 m. teisėja prašė Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos atleisti ją nuo vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą Klaipėdos mieste už 2010 m., o sulaukusi neigiamo sprendimo, apskundė jį Klaipėdos apygardos administraciniam teismui. Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2011 m. spalio 28 d. sprendimu pareiškėjos skundą atmetė kaip nepagrįstą. Šį sprendimą R. Augustė apskundė Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2012 m. gegužės 3 d. nutartimi pareiškėjos apeliacinį skundą tenkino iš dalies, 2011 m. spalio 28 d. sprendimą panaikino ir bylą perdavė pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo. Bylą pakartotinai išnagrinėjęs Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2012 m. birželio 15 d. sprendimu patenkino R. Augustės skundą ir panaikino Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos sprendimą. 2012 m. rugpjūčio 27 d. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Miesto ūkio departamento direktoriaus sprendimu vėl buvo atmestas R. Augustės prašymas dėl nulinės metinės vietinės rinkliavos taikymo. Šį sprendimą teisėja vėl prašė panaikinti Klaipėdos apygardos administracinio teismo, šis 2013 m. balandžio 9 d. sprendimu jos skundą tenkino iš dalies, o kitą bylos dalį nutraukė. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2014 m. sausio 6 d. sprendimu panaikino Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. balandžio 9 d. sprendimą ir priėmė naują sprendimą – R. Augustės skundą tenkino iš dalies: panaikino Klaipėdos miesto savivaldybės visuomeninės administracinių ginčų komisijos 2012 m. spalio 23 d. sprendimą byloje Nr. TKG-15 ir šią bylos dalį nutraukė, o kitą skundo dalį atmetė kaip nepagrįstą. Teisėjų kolegija konstatavo, kad Klaipėdos miesto savivaldybės administracija, nagrinėdama R. Augustės prašymą dėl atleidimo nuo vietinės rinkliavos, įvertino pateiktus įrodymus, nustatė prašymui išnagrinėti reikšmingas faktines aplinkybes ir priėmė teisėtą sprendimą. Teismas nenustatė pagrindų, kuriais remiantis būtų galima panaikinti ginčijamą 2012 m. rugpjūčio 27 d. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Miesto ūkio departamento direktoriaus sprendimą Nr. (11.3) Md3-874 ir, atsižvelgdamas į tai, kad ginčas teismuose nagrinėjamas jau kelerius metus, nusprendė, kad naujas bylos nagrinėjimas pirmosios instancijos teisme gali užvilinti galutinio sprendimo priėmimą, todėl priėmė naują sprendimą.
11. Drausmės byloje esantys duomenys patvirtino, kad ginčas dėl vietinės rinkliavos mokėjimo šiuo metu nėra užbaigtas. Iš subjekto, inicijavusio drausmės bylos iškėlimą, – Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos – paaiškinimų, nurodytų teikime Komisijai, matyti, kad net ir Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui priėmus 2014 m. sausio 6 d. sprendimą,

kuriame konstatuota, kad R. Augustė nuo vietinės rinkliavos mokėjimo už 2010 m. neatleista pagrįstai, teisėja nepripažino vietinės rinkliavos mokėjimo už 2010 m. ir toliau nemokėjo nustatyto mokesčio už 2010 m. Rinkliavos administratorius, vėliau gavęs iš mokėtojos įmokas be nurodytos aiškios paskirties, įskaitė už 2010 m. skolą. Šios aplinkybės konstatuotos Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2017 m. vasario 10 d. sprendime (administracinė byla Nr. 1-442-386/2017), kuriame nurodyta, kad 2012 m. sausio 4 d., 2013 m. balandžio 10 d., 2013 m. gruodžio 27 d., 2014 m. rugsėjo 14 d. ir 2015 m. rugsėjo 29 d. mokėjimuose R. Augustė nurodė konkretų mokėjimo laikotarpį (vėlesnį nei 2010 m.), ir tai patvirtina, jog ji nepripažino vietinės rinkliavos mokėjimo už 2010 m.

12. 2016 m. gruodžio 15 d. UAB Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras kreipėsi į Klaipėdos apygardos administracinį teismą, prašydamas priteisti iš atsakovės R. Augustės 30,46 Eur nesumokėtą vietinę rinkliavą už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą už laikotarpį nuo 2015 m. (patikslinus skundą buvo nurodyta, kad pareiškėja skolinga už rinkliavos mokėjimus 14,66 Eur ir 8,86 Eur), paaiškino, kad skola susidarė iš esmės dėl neišspręsto ginčo, siekiančio 2010 m. rinkliavos mokesčius. Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2017 m. vasario 10 d. sprendimu (administracinė byla Nr. 1-442-386/2017) atmetė pareiškėjo prašymą kaip nepagrįstą, argumentuodamas, be kita ko, ir ta aplinkybe, kad jau suėjęs 5 m. senaties terminas galimoms skoloms už 2010 m. Sprendimas buvo apskūstas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui.
13. Komisija, konstatuodama, kad teisėja pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintus sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padarumo ir pavyzdingumo principus, vertino šios teisėjos elgesį nuo ginčo dėl vietinės rinkliavos mokėjimo pradžios, t. y. nuo 2011 m., kai R. Augustė prašymu kreipėsi į Klaipėdos miesto savivaldybės administraciją, prašydama ją atleisti nuo vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą už 2010 metus mokėjimo, ir, sulaukusi neigiamo sprendimo bei nesutikdama su juo, apskundė jį Klaipėdos apygardos administraciniam teismui.
14. Teisėjų garbės teismas 2017 m. liepos 3 d. sprendimu Nr. 21P-4 Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėjai iškeltos drausmės bylos dalį dėl Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padarumo ir pavyzdingumo principų reikalavimų nesilaikymo, susijusių su jos veiksmais nuo 2011 m. rugsėjo 26 d. iki 2014 m. sausio 6 d., nutraukė, dėl kitos bylos dalies Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėjai R. Augustei pareiškė griežtą papeikimą.
15. Teisėjų garbės teismas, pritardamas Komisijos sprendime išreikštai pozicijai, pažymėjo, kad teisėjas, kaip ir kiekvienas kitas asmuo, siekdamas, kad būtų apgintos jo pažeistos teisės, pripažįstamos jam Lietuvos Respublikos Konstitucijos ar įstatymais, turi teisę kreiptis į teismą ir ši teisė vien dėl ypatingo teisėjo statuso iš jo negali būti atimama ar kokiu nors būdu ribojama.
16. Teisėjų garbės teismas nesutiko su Komisijos argumentais, kad teisėjos elgesys, kai ji 2011 m. rugsėjo 26 d., nesutikdama su jai nepalankiu Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Miesto ūkio departamento direktorius sprendimu, kreipėsi į Klaipėdos apygardos administracinį teismą dėl, jos manymu, pažeistų jos teisių gynimo, turėtų būti vertinamas kaip pažeidžiantis Teisėjų etikos kodekso reikalavimus. Teisėjų garbės teismas nurodė, kad 2011 m. teisėja kreipėsi į teismą siekdama apginti savo pažeistas teises ir teisėtus interesus, tokiu būdu ji įgyvendino savo konstitucinę teisę į teisminę gynybą. Ginčo nagrinėjimas teismuose užsitęsė beveik dvejus metus (dėl instancinė tvarka naikinamų sprendimų) iki Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas priėmė galutinį sprendimą 2014 m. sausio 6 d., ir už tai teisėja negali būti traukiama drausminėn atsakomybėn.
17. Teisėjų garbės teismas, įvertinęs anksčiau išdėstytas aplinkybes, konstatavo, kad teisėjos elgesys, kai ji įgyvendino savo konstitucinę teisę į teisminę gynybą nuo 2011 m. rugsėjo 26 d. iki 2014 m. sausio 6 d., nelaiikytinas elgesiu, pažeidžiančiu Teisėjų etikos kodekso reikalavimus, todėl drausmės bylos dalį dėl teisėjos veiksmų nuo 2011 m. rugsėjo 26 d. iki 2014 m. sausio 6 d. ginant savo pažeistas teises ir teisėtus interesus nutraukė nenustatęs drausminės atsakomybės pagrindų. Atsižvelgdamas į tai, Teisėjų garbės teismas, spręsdamas teisėjos drausminės

atsakomybės klausimą, apsiribojo teisėjos elgesio vertinimu po Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. sausio 6 d. sprendimo priėmimo.

18. Teismas nustatė, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, išnagrinėjęs administracinę bylą Nr. A⁶⁰²-2037/2013 pagal atsakovės Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos apeliacinį skundą dėl Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. balandžio 9 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjos R. Augustės skundą atsakovėms Klaipėdos miesto savivaldybės administracijai ir Klaipėdos miesto savivaldybės visuomeninei administracinių ginčų komisijai, dalyvaujant trečiajam suinteresuotam asmeniui uždarajai akcinei bendrovei Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centrui, dėl sprendimų panaikinimo, priėmė 2014 m. sausio 6 d. sprendimą, kuriame konstatavo, kad R. Augustė nuo vietinės rinkliavos mokėjimo už 2010 m. neatleista pagrįstai. Teisėjų garbės teismas pažymėjo, kad, Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui 2014 m. sausio 6 d. priėmus tokį sprendimą, teisėja ir toliau nepripažino vietinės rinkliavos mokėjimo už 2010 m. ir beveik dvejus metus, žinodama, kad ji nėra atleista nuo vietinės rinkliavos mokėjimo ir kad šiuo klausimu yra priimtas galutinis teismo sprendimas, rinkliavos už 2010 metus ir toliau nemokėjo, mokėjo rinkliavos įmokas vėliau, mokėjimuose nurodydavo konkretų mokėjimo laikotarpį, vėlesnį nei 2010 m. Tai rodo, kad teisėja nepripažino *res judicata* (galutinis teismo sprendimas) galią turinčio sprendimo, kategoriškai laikėsi savo pozicijos, rinkliavos įmokų už 2010 m. nemokėjo ir jokių kitų teisėtų būdų šio klausimo toliau nesprenė.
19. Teisėjų garbės teismo vertinimu, toks teisėjos elgesys nesuderinamas su teisėjų elgesiui keliamais aukštais etinio bei moralinio pobūdžio reikalavimais. Nepriekaištinga teisėjo reputacija reikalauja, kad teisėjas elgtųsi itin padoriai, skaidriai, pavyzdingai ne tik darbe, bet ir kitose gyvenimo situacijose. Bangaloro teisėjų elgesio principų, priimtų 2002 m. Hagoje vykusiame teismų pirmininkų posėdyje, 3 punkte nustatyta, kad teisėjas turi užtikrinti, kad jo elgesys protingo stebėtojo požiūriu būtų nepriekaištingas. Teisėjo veiksmai ir elgesys turi patvirtinti žmonių tikėjimą teismų sistemos garbingumu.
20. Teisėjų garbės teismas nurodė, kad teisėjas, vadovaudamasis sąžiningumo ir nesavanaudiškumo principais, privalo elgtis taip, kad šeimos, visuomeniniai, socialiniai ir kitokie santykiai nekenktų teisėjo tiesioginių pareigų atlikimui; nesiekti naudos sau, savo šeimai, artimiesiems ar draugams, naudodamasis savo tarnybine padėtimi (Teisėjų etikos kodekso 12 straipsnio 1, 4 punktai). Padorumo principas įpareigoja teisėją būti nepriekaištingos reputacijos ir ją saugoti, darbinėje ir kitoje viešojoje veikloje bei privačiame gyvenime elgtis sąžiningai, korektiškai, mandagiai, garbingai, kitaip savo elgesiu nežeminti teisėjo ir teismų vardo (Teisėjų etikos kodekso 13 straipsnio 1, 3 ir 7 punktai). Laikydamasis pavyzdingumo principo, teisėjas turėtų profesinėje veikloje ir privačiame gyvenime savo elgesiu, kalba, drausme, išvaizda rodyti pavyzdį, laikydamasis visuotinai pripažintų moralės normų ir etikos reikalavimų nežeminti teisėjo vardo, saugoti savo profesijos garbę ir prestižą bei privatų gyvenimą tvarkyti taip, kad nenukentėtų teismų interesai ir teisėjo reputacija (Teisėjų etikos kodekso 14 straipsnio 1, 2 ir 11 punktai).
21. Dėl pirmiau išdėstytų motyvų, Teisėjų garbės teismo vertinimu, teisėja anksčiau nurodytu savo elgesiu pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintus sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padorumo ir pavyzdingumo principus. Atsižvelgdamas į tai, Teisėjų garbės teismas konstatavo teisėjos R. Augustės drausminės atsakomybės pagrindą (Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 2 punktas).
22. Teisėjų garbės teismas, spręsdamas klausimą dėl teisėjų drausminės atsakomybės poveikio priemonių parinkimo, atsižvelgė į padaryto nusižengimo sunkumą, jo padarymo aplinkybes, teisėją charakterizuojančius duomenis, teisėjos požiūrį į padarytus pažeidimus ir iš teisėjos pateiktų rašytinių paaiškinimų nustatė, kad ji savo veiksmus vertino nepakankamai savikritiškai. Teisėjų garbės teismas atsižvelgė ir į teisėjos veiksmus po drausmės bylos iškėlimo ir vertino juos kaip teisėjos asmenybę charakterizuojančius duomenis. Teisėjų garbės teisme papildomai

gauti dokumentai patvirtino, kad teisėja, po drausmės bylos iškėlimo kreipdamasi į subjektą, inicijavusį drausmės bylos iškėlimą, „pranešimu dėl tarnybinio nusižengimo“, pabrėžtinai prisistatė esanti teisėja, įsakmiu tonu reikalavo jai pateikti dokumentus, pranešimus siuntė ne iš asmeninio, o iš tarnybinio elektroninio pašto. Teisėjų garbės teismo vertinimu, tai rodo, kad teisėja, sprenddama savo asmeninius reikalus, galimai naudojosi tarnybine padėtimi. Taip pat parinkdamas drausminės atsakomybės priemonę Teisėjų garbės teismas atsižvelgė ir į tai, kad šios teisėjos drausminės atsakomybės klausimas Teisėjų garbės teisme sprendžiamas ne pirmą kartą (2013 m. kovo 3 d. Teisėjų garbės teismo sprendime Nr. 21P-3 buvo apsiribota drausmės bylos svarstymu, 2013 m. gruodžio 16 d. Teisėjų garbės teismo sprendimu Nr. 21P-7 jai buvo skirtas griežtas papeikimas). Šie duomenys įrodo, kad teisėja išvadų nepadarė, jos elgesys nepasikeitė, nes ji, atlikdama teisėjo pareigas, ir toliau nesilaiko Teisėjų etikos kodekso reikalavimų. Dėl to Teisėjų garbės teismas, įvertinęs visas aplinkybes, reikšmingas teisėjų drausminės atsakomybės poveikio priemonėms parinkti, sprendė, kad teisėjai skirtina Teismų įstatymo 87 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta drausminė nuobauda – griežtas papeikimas.

23. Dėl Klaipėdos miesto savivaldybės mero 2017 m. birželio 2 d. kreipimosi, kuriame Teisėjų garbės teismo buvo prašoma įvertinti subjekto, pasirašiusio Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos 2017 m. kovo 3 d. teikimą dėl drausmės bylos iškėlimo teisėjai, atitiktį Komisijos nuostatų 18.4 punkte nurodytiems subjekto, turinčio teisę siūlyti Komisijai iškelti drausmės bylą teisėjui, požymiams, Teisėjų garbės teismas pažymėjo, kad jis veikia laikydamasis Teismų įstatyme bei Teisėjų garbės teismo nuostatuose, įtvirtinančiuose Teisėjų garbės teismo statusą, kompetenciją, darbo tvarką ir t. t., nustatyto teisinio reglamentavimo. Minėtuose teisės aktuose įtvirtintas teisinis reguliavimas aiškiai apibrėžia Teisėjų garbės teismo kompetenciją – nagrinėti Teisėjų etikos ir drausmės komisijos perduotas drausmės bylas bei teisėjų paduotus prašymus dėl teisėjo garbės gynimo. Teisėjų garbės teismo nuomone, Klaipėdos miesto savivaldybės mero prašyme formuluojamas klausimas nepriskirtinas jo kompetencijai, todėl šiuo klausimu Teisėjų garbės teismas nepasisakė.
24. Pareiškėja R. Augustė 2017 m. liepos 20 d. skundu prašo panaikinti Teisėjų garbės teismo 2017 m. liepos 3 d. sprendimą Nr. 21P-4 ir iškeltą teisėjai R. Augustei drausmės bylą nutraukti, panaikinti paskirtą nuobaudą. Skundas grindžiamas šiais argumentais:
 - 24.1. Teisėjų garbės teismas, priimdamas sprendimą, nagrinėjo teisėjos veiksmus po drausmės bylos iškėlimo, nors pačiai teisėjai apie tai nebuvo pranešta. Dėl to Teisėjų garbės teismas, viršydamas savo įgaliojimus, dar kartą iškėlė drausmės bylą R. Augustei už veiksmus, jos atliktus po 2017 m. balandžio 14 d. drausmės bylos iškėlimo, nesuteikdamas teisės R. Augustei teikti paaiškinimus.
 - 24.2. Teisėja, teikdama paaiškinimus dėl veiksmų, dėl kurių atlikimo ar neatlikimo nebuvo aptarta Teisėjų etikos ir drausmės komisijos 2017 m. balandžio 14 d. sprendime, nurodo, kad 2014 metais buvo baigtas procesas dėl L. D. veiksmų, šiam atsisakius taikyti nulinę rinkliavą už 2010 metus. Dėl to teisėja teikė apeliacinį skundą, tačiau teismas nesigilino į skundo esmę, tinkamai neišnagrinėjo pateiktų įrodymų, priėmė nepagrįstą sprendimą.
 - 24.3. Klaipėdos miesto savivaldybė, nustačiusi tvarką, nesugeba įgyvendinti savo sprendimų. Vietinės rinkliavos mokėtojas, kuris visus praėjusius kalendorinius metus, sutampančius su finansiniais metais, nenaudojo nuosavybės ar kita teise priklausančio nekilnojamojo turto, gali prašyti pritaikyti nulinę metinę vietinę rinkliavą. Sprendimas taikyti nulinę metinę vietinę rinkliavą priimamas, jei pateikti dokumentai patvirtina, kad vietinės rinkliavos mokėtojo nuosavybės ar kita teise priklausančiame nekilnojamojame turte buvo sunaudota ne daugiau nei 120 kWh elektros energijos ir 1 kub. m vandens per metus. Pagal Klaipėdos savivaldybės nustatytas elektros ir vandens sunaudojimo normas žmogus, turintis nekilnojamojį turtą Klaipėdoje, gali per metus gyventi 1–2 mėnesius ir vis tiek būtų atleistas nuo rinkliavos už šiukšles, konstatavus, kad turtas buvo nenaudojamas, tačiau nekilnojamojo turto bendraturtis, pateikęs reikalingus dokumentus, gali būti neatleistas nuo

nulinės vietinės rinkliavos, nes reikalingi pateikti dokumentai nėra išvardyti, savivaldybės atstovai nežino, kokių dokumentų turi reikalauti. Vadinasi, Klaipėdos miesto savivaldybės administracija, būdama viešojo administravimo institucija, savo veikloje nesivadovavo Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymu, kurio 8 straipsnio 1 punktas reikalauja, kad individualus administracinis aktas būtų pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis. Taigi atsakingi savivaldybės darbuotojai, neturėdami patirties tokio pobūdžio bylose, priima nepagrįstus ir neteisėtus sprendimus, ir dėl šių pagrįstumo ne vienerius metus trunka teismo procesai. Dėl to buvo prašoma įpareigoti savivaldybę iš naujo nagrinėti prašymą ir nurodyti, kokių dokumentų trūko, kad vartotojas galėtų apginti savo pažeistas teises.

- 24.4. Šiuokščių rinkliavos mokėtoja R. Augustė ėmėsi visų įmanomų teisėtų priemonių, kad būtų peržiūrėtas savivaldybės netinkamai įgyvendinamas jos pačios priimtas administracinis aktas, kad nebūtų pažeistos ir kitų savivaldybės gyventojų teisės, tačiau Klaipėdos miesto savivaldybė netrukus pakeitė Aprašo tvarką. Atsižvelgdama į tai, R. Augustė svarstė įvairius būdus, kaip būtų galima atnaujinti baigtą procesą ir iš naujo įvertinti byloje esančius neištirtus rašytinius įrodymus, tačiau viešai žiniasklaidoje buvo apkaltinta nesumokėjusi 30 Eur skolos, žeminusi teisėjo vardą.
- 24.5. Apie tai, kad 2017 m. balandžio 12 d. jai buvo iškelta drausmės byla dėl jos kreipimosi į teismą, R. Augustė sužinojo iš Klaipėdos miesto savivaldybės darbuotojų, kurių teigimu, byla iškelta pagal neįgalio asmens pasirašytą teikimą ir R. Augustės buvo prašoma įgyvendinti teisingumą. Kadangi žiniasklaidoje buvo pažemintas teisėjo vardas, drausmės byla pradėta ne prieš šiuokščių rinkliavos mokėtoją R. Augustę, bet prieš teisėją, kreiptis į savivaldybę ir prašyti duomenų dėl subjekto, prašiusio iškelti drausmės bylą, įgaliojimų R. Augustė, kaip šiuokščių rinkliavos mokėtoja, neturėjo teisės. Dėl to Teisėjų garbės teismo teiginiai, kad R. Augustė pabrėžtinai prisistato esanti teisėja, yra nepagrįsti, nes ji nepažįstantiems žmonėms prisistato tik kaip teisininkė ekonomistė, kad nepažemintų teisėjo vardo.
- 24.6. Atsižvelgiant į tai, kad R. Augustei iškelta drausmės byla dėl jos bylinėjimosi teismuose yra nutraukta, byla dėl nesumokėto iki 2015 metų 48,66 Eur rinkliavos mokesčio už 2010 metus, dėl kreipimosi į Klaipėdos miesto savivaldybę nebuvo iškelta, skola už 2010 metus nėra priteista, byloje nesant duomenų, kad R. Augustė 2010 metais buvo atliekų gamintoja (turėtoja) bute (*duomenys neskelbtini*), todėl jai nekilo pareiga mokėti vietinę rinkliavą už 2010 metus, darytina išvada, kad Teisėjų garbės teismo 2017 m. liepos 3 d. sprendimas yra naikintinas kaip nepagrįstas.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

25. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta asmens teisė kreiptis į teismą yra jo konstitucinė teisių ir laisvių apsaugos garantija. Konstitucinio Teismo doktrinoje pabrėžiama, kad teisė kreiptis į teismą grindžiama teisminės gynybos prioritetu ir universalumu, pažeistos teisės gali būti ginamos teisme nepriklausomai nuo to, ar ši Konstitucijoje garantuota asmens teisė paminėta įstatyme arba lydima jame teisės akte ar ne. Asmeniui jo pažeistų teisių gynyba teisme garantuojama nepriklausomai nuo jo teisinio statuso, asmens teisės turi būti ginamos ne formaliai, o realiai ir veiksmingai (Konstitucinio Teismo 1996 m. balandžio 18 d., 2000 m. gegužės 8 d. nutarimai). Teisė kreiptis į teismą yra absoliuti. Pagal Konstituciją

- įstatymų leidėjas turi pareigą nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kad visus ginčus dėl asmens teisių pažeidimo būtų galima spręsti teisme; gali būti nustatyta ikiteisminė ginčo sprendimo tvarka, tačiau negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kuriuo būtų paneigta asmens, manančio, kad jo teisės ar laisvės pažeidžiamos, teisė ginti savo teises ar laisves teisme (Konstitucinio Teismo 2002 m. liepos 2 d. nutarimas). Konstitucija – tai aukščiausios teisinės galios aktas, reglamentuojantis teisę kreiptis į teismą visose teisinių santykių srityse. Aiškinant ir taikant atskiras visuomeninių santykių sritis reglamentuojančius teisės aktus, negali būti paneigta konstitucinė asmens teisė kreiptis į teismą.
26. Nagrinėjamu atveju teisėjų kolegija sutinka su Teisėjų garbės teismo 2017 m. liepos 3 d. sprendime išdėstytais motyvais, kad teisėjos R. Augustės elgesys, kai ji įgyvendino savo konstitucinę teisę į teisminę gynybą nuo 2011 m. rugsėjo 26 d. iki 2014 m. sausio 6 d., nelaikytinas elgesiu, pažeidusiu Teisėjų etikos kodekso reikalavimus.
27. Teisėjų kolegija pažymi, kad asmuo, kreipęsis į teismą tuo tikslu, kad būtų apginta, jo manymu, pažeista teisė ar interesas, siekia, kad pažeistos asmens teisės būtų apgintos būtent teismine tvarka, o teismas, išsprendęs bylą iš esmės, priima sprendimą (CPK 259 straipsnio 1 dalis). CPK 265 straipsnyje nurodyta, kad teismas, priimdamas sprendimą, įvertina įrodymus, konstatuoja, kurios aplinkybės, turinčios reikšmės bylai, yra nustatytos ir kurios nenustatytos, koks įstatymas turi būti taikomas šioje byloje ir ar ieškinys yra tenkintinas; teismas turi priimti sprendimą dėl visų ieškovo, atsakovo ir trečiojo asmens pareikštų reikalavimų, išskyrus atvejus, kai priimamas dalinis sprendimas.
28. Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad R. Augustė 2011 metais prašė Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos atleisti ją nuo vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą Klaipėdos mieste už 2010 metus, o vėliau, sulaukusi neigiamo sprendimo, apskundė jį Klaipėdos apygardos administraciniam teismui. Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2011 m. spalio 28 d. sprendimu pareiškėjos skundą atmetė kaip nepagrįstą. Šį sprendimą R. Augustė apskundė Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, šis 2012 m. gegužės 3 d. nutartimi pareiškėjos apeliacinį skundą tenkino iš dalies, 2011 m. spalio 28 d. sprendimą panaikino ir bylą perdavė pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo. Bylą pakartotinai išnagrinėjęs Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2012 m. birželio 15 d. sprendimu tenkino R. Augustės skundą ir panaikino Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos sprendimą. 2012 m. rugpjūčio 27 d. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Miesto ūkio departamento direktoriaus sprendimu vėl buvo atmetas R. Augustės prašymas dėl nulinės metinės vietinės rinkliavos taikymo. Šį sprendimą R. Augustė vėl prašė panaikinti Klaipėdos apygardos administracinio teismo, šis 2013 m. balandžio 9 d. sprendimu jos skundą tenkino iš dalies, o kitą bylos dalį nutraukė, tačiau Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, 2014 m. sausio 6 d. išnagrinėjusi Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos apeliacinį skundą, jį tenkino iš dalies ir Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. balandžio 9 d. sprendimą panaikino, t. y. paliko galioti 2012 m. rugpjūčio 27 d. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Miesto ūkio departamento direktoriaus sprendimą, kuriuo R. Augustė nebuvo atleista nuo vietinės rinkliavos mokėjimo už 2010 metus.
29. Atsižvelgiant į išvardytas aplinkybes, matyti, kad R. Augustė įgyvendino tiek Konstitucijos 30 straipsnio 1 dalyje, tiek CPK 5 straipsnyje įtvirtintą asmens teisę kreiptis į teismą ir klausimas dėl R. Augustės nurodytų, jos manymu, pažeistų teisių buvo išspręstas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. sausio 6 d. sprendimu.
30. Pagal CPK 18 straipsnį įsiteisėję teismo sprendimas, nutartis, įsakymas ar nutarimas yra privalomi valstybės ar savivaldybių institucijoms, tarnautojams ar pareigūnams, fiziniams bei juridiniams asmenims ir turi būti vykdomi visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje. Kadangi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. sausio 6 d. sprendimas yra įsiteisėjęs, jis R. Augustei sukūrė CPK 18 straipsnyje nurodytus padarinius ir turi būti privalomai vykdomas.

31. Iš byloje nustatytų aplinkybių matyti, kad R. Augustė po 2014 m. sausio 6 d. toliau nemokėjo nustatyto mokesčio už 2010 metus, t. y. nevykdė įsiteisėjusio ir jai tapusio privalomu teismo sprendimo. Dėl to Teisėjų garbės teismas pagrįstai vertino R. Augustės elgesį po Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. sausio 6 d. sprendimo priėmimo.
32. Teismų įstatymo 43 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisėjas privalo laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir kitų įstatymų, vykdyti Teisėjų etikos taisyklių reikalavimus.
33. Konstitucinis Teismas 2014 m. kovo 10 d. sprendime pažymėjo, kad Konstitucijoje *expressis verbis* (aiškiais žodžiais, tiesiogiai) nėra nustatyta, kokie teisėjo poelgiai priskirtini prie tokių, kuriais yra pažeminamas teisėjo vardas; formuluotė „teisėjo vardą pažeminantis poelgis“ yra talpi, ji apima ne tik teisėjo elgesį, kuriuo jis teisėjo vardą pažemino vykdydamas savo, kaip teisėjo, įgaliojimus, bet ir teisėjo vardą pažeminusį elgesį, nesusijusį su teisėjo įgaliojimų vykdymu; pagal Konstituciją įstatymų leidėjas, taip pat teismų savivaldos institucijos turi diskreciją nustatyti, kokie teisėjo poelgiai priskirtini prie tokių, kuriais pažeminamas teisėjo vardas, tačiau nei įstatymais, nei teismų savivaldos institucijų sprendimais negali būti nustatytas koks nors išsamus (baigtinis) poelgių, kuriais teisėjas pažemina teisėjo vardą, sąrašas; ar teisėjo poelgis yra toks, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas, kiekvieną kartą turi būti sprendžiama įvertinus visas su tuo poelgiu susijusias ir turinčias reikšmės bylai aplinkybes (Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d., 2007 m. sausio 16 d. nutarimai).
34. Vadovaudamasis sąžiningumo ir nesavanaudiškumo principais teisėjas privalo elgtis taip, kad šeimos, visuomeniniai, socialiniai ir kitokie santykiai nekenktų teisėjo tiesioginių pareigų vykdymui (Lietuvos Respublikos teisėjų etikos kodekso 12 straipsnio 1 punktą); privalo nesiekti naudos sau, savo šeimai, artimiesiems ar draugams, naudojantis savo tarnybine padėtimi (Kodekso 12 straipsnio 4 punktą). Teisėjų etikos kodekso 13 straipsnyje įtvirtintas padorumo principas reikalauja, kad teisėjas būtų nepriekaištingos reputacijos ir ją saugotų, tiek atlikdamas darbinės pareigas, tiek ir ne darbo metu kasdieninėje veikloje elgtųsi sąžiningai, korektiškai, mandagiai ir garbingai (Kodekso 13 straipsnio 3 punktą), kitaip savo elgesiu nežemintų teisėjo ir teismų vardo (Kodekso 13 straipsnio 7 punktą). Teisėjas profesinėje veikloje ir privačiame gyvenime savo elgesiu, kalba, drausme, išvaizda privalo rodyti pavyzdį, laikydamasis visuotinai pripažintų moralės normų ir etikos reikalavimų nežeminti teisėjo vardo; privatų gyvenimą tvarkyti taip, kad nenukentėtų teismų interesai ir teisėjo reputacija (Kodekso 14 straipsnio 1, 11 punktai).
35. Pagal drausmės byloje surinktus duomenis matyti, kad R. Augustė toliau nemokėjo nustatyto mokesčio už 2010 metus ir dėl to susidarė 30,46 Eur rinkliavos skola. Tai, kad R. Augustė nevykdė Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. sausio 6 d. sprendimo ir nepripažino vietinės rinkliavos mokėjimo už 2010 metus, įrodo Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2017 m. vasario 10 d. sprendimas, kuriame konstatuota, kad R. Augustė mokėjimuose nurodė konkretų mokėjimo laikotarpį, vėlesnį nei 2010 metai.
36. Taigi darytina išvada, kad R. Augustė, būdama teisėja, t. y. išmanydama teisės aktų reikalavimus ir pagal CPK 6 straipsnį kitų asmenų bylose atlikdama savo konstitucinę priedermę vykdyti teisingumą, beveik šešerius metus yra įsitraukusi į teisinius procesus, pati nevykdo dėl jos priimto ir jai privalomo teismo sprendimo, pažeidžia CPK 18 straipsnio reikalavimus ir tokiu elgesiu ne tik pažeidžia Teisėjų etikos kodekso reikalavimus, bet ir formuoja atitinkamą visuomenės nuomonę apie teisingumo vykdymą.
37. Esminius teisėjų atsakomybės aspektus reglamentuoja Teismų įstatymas. Teismų įstatymo 83 straipsnis nustato, kad teisėjas gali atsakyti drausmine tvarka: 1) už teisėjo vardą žeminantį poelgį; 2) už kitų Teisėjų etikos kodekso reikalavimų pažeidimą; 3) už įstatymuose numatytų teisėjų darbinės ar politinės veiklos apribojimų nesilaikymą.
38. Pagal pirmiau nurodyto įstatymo 83 straipsnio 1 ir 2 dalis teisėjas už teisėjo vardą žeminantį poelgį, kitų Teisėjų etikos kodekso reikalavimų pažeidimą, įstatymuose numatytų teisėjų

darbinės ar politinės veiklos apribojimų nesilaikymą drausmine tvarka atsako Teisėjų garbės teisme, t. y. Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtinta teisėjo drausminė atsakomybė už teisėjo vardą žeminantį poelgį. To paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad teisėjo vardą žeminantis poelgis – tai su teisėjo garbe nesuderinamas ir Teisėjų etikos kodekso reikalavimų neatitinkantis poelgis, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas bei kenkiama teismo autoritetui; teisėjo vardą žeminančiu poelgiu taip pat pripažįstamas bet koks pareiginis nusizengimas – aiškiai aplaidus konkrečios teisėjo pareigos atlikimas arba jos neatlikimas be pateisinamos priežasties.

39. Drausmės byloje surinktais duomenimis, pagrįstai pripažinta, kad teisėja R. Augustė pirmiau aptartu elgesiu pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintus sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padorumo ir pavyzdingumo principus. Dėl to Teisėjų garbės teismo sprendimo išvada, kad aptariamam poelgiu buvo pažeisti Teisėjų etikos kodekse įtvirtinti sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padorumo ir pavyzdingumo principai, taigi pakenkta ir teismo autoritetui, yra pagrįsta. Tai sudaro teisėjos R. Augustės drausminės atsakomybės teisinį pagrindą, įtvirtintą Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 2 punkte.
40. Teisėjų garbės teismas, spręsdamas dėl teisėjų drausminės atsakomybės poveikio priemonių parinkimo ir skirdamas vieną iš drausminės nuobaudos rūšių – griežtą papeikimą – pagrįstai ir visapusiškai atsižvelgė į teisėjos R. Augustės padaryto pažeidimo aplinkybes ir sistemingumą, į teisėjos nesavikritiškai vertinamą elgesį. Taigi, teisėjų kolegijos vertinimu, pareiškėjos drausminės atsakomybės pagrindas nagrinėjamu atveju konstatuotas iš esmės teisingai.
41. Be to, teisėjos R. Augustės elgesį apibūdina ir drausmės byloje surinkti įrodymai, kad po R. Augustės drausmės bylos gavimo Teisėjų garbės teisme Klaipėdos miesto savivaldybės meras ir Klaipėdos miesto savivaldybės taryba 2017 m. gegužės 30 d. gavo teisėjos R. Augustės „Pranešimą dėl tarnybinio nusizengimo“, kuriame nurodyta, kad administracijos direktoriaus pavaduotojas, pasirašęs teikimą Teisėjų etikos ir drausmės komisijai, neatitinka Komisijos nuostatų 18.4 punkte nustatytų subjekto, turinčio teisę siūlyti komisijai iškelti drausmės bylą teisėjui, požymių, o tai reiškia, kad drausmės byla teisėjai R. Augustei pradėta pagal subjekto, neturinčio teisės siūlyti Komisijai iškelti drausmės bylą teisėjui, teikimą. Tai rodo, kad teisėja R. Augustė dar kartą kitu būdu ginčijo prievolę mokėti rinkliavą, atsisakė vykdyti Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. sausio 6 d. sprendimą, pažeidė pirmiau išvardytus Teisėjų etikos kodekso reikalavimus.
42. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į išdėstytus argumentus, konstatuoja, kad teisėjos R. Augustės skundo argumentai nesudaro teisinio pagrindo vertinti Teisėjų garbės teismo sprendimu skirtą drausminę nuobaudą kaip per griežtą drausminės atsakomybės poveikio priemonę. Dėl to skundas atmestinas ir skundžiamas sprendimas nekeistinas.
43. Kiti pareiškėjos skunde nurodyti argumentai, kad Teisėjų garbės teismas, priimdamas sprendimą, nagrinėjo teisėjos veiksmus po drausmės bylos iškėlimo, nors pačiai teisėjai apie tai nebuvo pranešta, ir kad apie iškeltą drausmės bylą teisėja sužinojo iš Klaipėdos miesto savivaldybės darbuotojų, yra nepagrįsti, nes drausmės byloje surinkti dokumentai įrodo, kad teisėja R. Augustė apie drausmės bylos nagrinėjimo vietą ir laiką buvo informuota ir buvo nurodytos jai suteikiamos teisės susipažinti su drausmės bylos medžiaga, dalyvauti Garbės teismo posėdžiuose, duoti paaiškinimus ir pan. (b. l. 24). Pažymėtina, kad teisėja R. Augustė į Teisėjų garbės teismo posėdį neatvyko, 2017 m. birželio 5 d. pateikė raštą, kuriuo informavo, kad Teisėjų garbės teismo posėdyje nedalyvaus. Teisėjų garbės teismo 2017 m. liepos 3 d. sprendimą Nr. 21P-4 peržiūrint Lietuvos Aukščiausiajame Teisme pagal teisėjos R. Augustės skundą, teisėja 2017 m. spalio 3 d. buvo informuota apie vykstantį teismo posėdį, tačiau į jį neatvyko.
44. Teisėjai R. Augustei paskutiniame skundo punkte nurodant, kad, byloje nesant duomenų, jog R. Augustė 2010 metais buvo atliekų gamintoja (turėtoja) bute (*duomenys neskelbtini*), jai nekilo pareiga mokėti vietinę rinkliavą už 2010 metus, teisėjų kolegija konstatuoja, kad teisėja

iki šiol nesutinka ir dar kartą siekia Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. sausio 6 d. sprendimo peržiūrėjimo, tačiau šis teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas (Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 148 straipsnio 1 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 86 straipsnio 4 dalimi,

n u t a r i a :

Pareiškėjos Klaipėdos miesto apylinkės teismo teisėjos Rasos Augustės skundo netenkinti.
Teisėjų garbės teismo 2017 m. liepos 3 d. sprendimą Nr. 21P-4 palikti nepakeistą.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai

Sigitas Gurevičius

Alvydas Pikelis

Tomas Šeškauskas